

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0157/2018

12.3.2018

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį

dėl įmonių socialinės atsakomybės
(2018/2633(RSP))

Enrique Calvet Chambon
ALDE frakcijos vardu

**Europos Parlamento rezoliucija dėl įmonių socialinės atsakomybės
(2018/2633(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 9, 151, 152 straipsnius, 153 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 173 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl įmonių socialinės atsakomybės,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Paketas „Atsakingos įmonės““ (COM(2011)0685),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“ (COM(2011)0681),
 - atsižvelgdamas į Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo atliktų tyrimų ir apklausų rezultatus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Komisija įmonių socialinę atsakomybę yra apibrėžusi kaip įmonių atsakomybę už jų sprendimų poveikį visuomenei, o tai reiškia savanoriškų sprendimų priėmimą, kad vykdant verslo veiklą būtų pasiekti socialiniai ir aplinkos tikslai;
- B. kadangi įmonių socialinė atsakomybė gali būti naudinga priemonė, suteikianti įmonėms galimybę padidinti savo bendrą konkurencingumą ir kurti jų kapitalo vertę, taip pat sykiu būti naudinga darbuotojams, vartotojams ir visai visuomenei;
- C. kadangi vis daugiau ES įmonių prisiima socialinę atsakomybę ir vis labiau auga matoma jos nauda;
- D. kadangi būtina imtis tolesnių veiksmų, kad būtų skleidžiami įmonių socialinės atsakomybės principai – tokią atsakomybę turėtų skatinti Komisija ir valstybės narės;
1. ragina Komisiją ir valstybes nares propaguoti įmonių socialinės atsakomybės koncepciją ir skatinti įmones savanoriškai ją prisiimti ir toliau plėtoti;
 2. mano, kad įmonių socialinė atsakomybė gali būti apibūdinta kaip įmonių atsakomybė už jų sprendimų poveikį visuomenei, visų pirma už pagrindinių teisių, socialinių ir aplinkos standartų, etinių vertybių ir vartotojų interesų integravimą į verslo procesus;
 3. mano, kad įmonių socialinė atsakomybė turėtų kilti iš pačios įmonės; taip pat mano, kad viešojo sektoriaus institucijos gali atlikti paramos teikėjų vaidmenį – taikyti savanoriškas politikos priemones ir, prireikus, papildomas nuostatas;
 4. ragina Komisiją ir valstybes nares šioje srityje keistis gerąja patirtimi, susijusia su įmonių socialine atsakomybe;

5. pabrėžia, kad įmonių socialinė atsakomybė turėtų likti savanoriška politika ir kad įmonės turi pačios prisiimti atsakomybę, jeigu norima, kad įmonių socialinės atsakomybės strategija duotų sėkmingų rezultatų; taip pat mano, kad įmonėms turėtų būti palikta pakankamai laisvės, kad jos galėtų plėtoti savo pačių socialinės atsakomybės koncepciją, atitinkančią jų aplinkybes, priemones ir poreikius;
6. visų pirma mano, kad įmonių socialinė atsakomybė neturėtų riboti įmonių, kai jos priima strateginius sprendimus, įskaitant sprendimus, susijusius su vietos klausimais;
7. tvirtai tiki įsisteigimo laisve, įtvirtinta Sutartyse ir papildomai patvirtinta Europos Teisingumo Teismo praktikoje, nes ji yra pagrindinis ramstis siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą; palankiai vertina pastangas užtikrinti, kad bendroji rinka taptų teisingesnė, ir kovoti su pažeidimais ir sukčiavimu;
8. reiškia solidarumą su darbuotojais, įmonėmis ir regionais, kuriems daro poveikį atleidimas iš darbo; tačiau mano, kad įmonių socialinė atsakomybė niekada negalės atstoti viešojo sektoriaus institucijų pareigų, susijusių su socialine politika ir darbo rinkos reguliavimu;
9. ragina valstybes nares skatinti įmones mokyti visus darbuotojus, kelti jų kvalifikaciją ir tobulinti jų įgūdžius, kad padidėtų jų galimybės įsidarbinti;
10. pabrėžia, kad viešojo sektoriaus institucijos pirmiausia atsakingos už socialinių standartų propagavimą, įgyvendinimą ir stebėseną, ir ragina darbo inspekcijas ir teismų sistemas imtis taisomųjų priemonių neteisėtų veiksmų atvejais;
11. palankiai vertina gerus pavyzdžius, kuriuos rodo daug MVĮ, sėkmingai prisiimančių įmonių socialinę atsakomybę Europoje;
12. pabrėžia, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti MVĮ, ypač labai mažoms įmonėms, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas taikyti įmonių socialinės atsakomybės principus;
13. ragina aktyviai konsultuotis su socialiniais partneriais ir juos įtraukti į įmonių socialinės atsakomybės procesų kūrimą, vykdymą ir stebėjimą; mano, kad glaudus darbdavių ir darbuotojų bendradarbiavimas būtinas, jeigu norima, kad įmonių socialinė atsakomybė duotų sėkmingų rezultatų;
14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.